

Politikem, soudcem a... !

03.dubna 2006 Ivan Langer

„Funkce soudce není slučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena Parlamentu ani s jakoukoli funkcí ve veřejné správě.“ Tak praví jeden z článků Ústavy České republiky. Tedy zákon zákonů, který by na prvním místě měli bezvýhradně dodržovat všichni politici a soudci. Jsou jím totiž vázáni a nezřídka na něj i skládají přísahu.

Jiří Vyvadil, jeden ze soudců Nejvyššího správního soudu, který v soudní hierarchii zaujímá 3. místo, donedávna zároveň působil jako náměstek ministra spravedlnosti a také poradce premiéra Paroubka. Zkrátka byl politikem, úředníkem a soudcem zároveň. To vše s plným vědomím páně premiéra, jinak odhodlaného propagátora Etického kodexu poslanců, ve kterém je i slib dodržovat českou ústavu!

Líčením „osobnosti“ Jiřího Vyvadila bychom ztratili příliš mnoho cenného času. Stačí říci tři věci. Vyvadil je fakticky hrobařem národněfrontovních socialistů, kde ještě před listopadem '89 věrně sloužil společně s Jiřím Paroubkem. Právě za jeho předsedování došlo k definitivnímu sešupu této strany do politické propasti. Jakmile to Vyvadil zavětral, rychle předsedal k sociální demokracii, kde udělal slušnou kariéru senátora a dokonce předsedy ústavně-právního výboru této ctihodné instituce (ano, kozel zahradníkem). A do třetice všeho zlého: Vyvadil byl z ministerstva spravedlnosti, kde působil jako zjevný agent ČSSD, v téměř politických křečích odvolán ve chvíli, kdy se ukázalo, že se sešel s „nepřítelem státu“ (podle Paroubka, jak jinak) - Tomášem Pitrem. Vedle politika a soudce se tak dostal do role jejíž označení už nechám raději na laskavého čtenáře!

Korunu celé kauze nasadil, jak jinak, premiér Paroubek. Mezi faktory současného poklesu preferencí České strany sociálně demokratické totiž přiřadil i „nezvládnutou komunikaci s veřejností kolem již bývalého náměstka ministra spravedlnosti Vyvadila“. Aha, tak tedy nezvládnutá komunikace. Čili podle premiéra Paroubka problém není v tom, že došlo k flagrantnímu porušení ústavy, nýbrž v tom, že se na to přišlo. Paroubek kráčí věrně ve stopách svého předchůdce, jiného nadšeného propagátora komunikace - Stanislava Grosse.

Z toho všeho nám vychází dvě zprávy - jedna dobrá, druhá špatná. Ta dobrá je, že víme, kde skončil Stanislav Gross. Ta špatná je, že mu jeho konec trval až příliš dlouho a nákaza, kterou při tom stačil rozšířit, už připomíná epidemii.